

Arethusa-kilden

Gaderne i det centrale Ortigia synes at samle sig om ARETHUSA-KILDEN. Man får mange halve fortællinger om denne Arethusa i guiderne. Wikipedias er denne: den smukke Arethusa var en nymfe og Artemis' kyske tjenerinde. Hun levede muligvis på Peloponnes. En dag badee hun i en flod uden at vide at den i virkeligheden var flodguden Alpheios. Han blev vild med hende, men hun afviste hans tilnærmelser og flygtede i skjul. Artemis skjulte hende i en sky for den ubændige elsker. Men hun var så bange at hun svedte sig ud til at blive en kilde. Så lavede Artemis et hul i jorden hun kunne forsvinde i. Gennem dette strømmede hun under Middelhavet og dukkede op som en kilde i Siracusa. Men ikke i sikkerhed, for Alpheios strømmede efter og forsøgte "at blande deres vand".

Hun har været der altid og er afbildet på de tidlige græske mønter, Vergil lovsiger hende, Ovid beskriver også historien.

Arethusa-kilden er et vandhul, man kan kigge ned i samtidig med at man kan se ud over Porta Grande. Der vokser papyrus i bunden. Byen som sådan er papyrus-fixeret. Her er et arbejdende værksted ved museet, der laver papir, og alle kioskerne sælger papyrus-postkort.

Endnu i 2008 svømmede der navngivne ænder rundt i kilden. På et stærkt falmet skilt kunne man se hver enkelt and opgivet med navn, der forskedes åbenbart i deres livsforløb, vaner og adfærd.

